

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA REGISTRE GENERAL
27/04/2012
EIXIDA NÚM. 29565

Suma Gestió Tributària-Diputació d'Alacant
Sra. Presidenta
Pza. San Cristóbal, 1
ALACANT - 03002

=====
Ref. queixa núm. 1200205
=====

Sra. presidenta,

Vam rebre en esta institució un escrit de queixa signat pel Sr. (...), que va ser registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment exposava els fets i les consideracions següents:

- “Que les resolucions signades per l’alcaldia i que estan redactades per SUMA, bàsicament expedients sancionadors de multes, exclouen el valencià.
- Que eixa circumstància va determinar que s’adreçara a SUMA (Direcció Unitat de Sancions Marina Baixa-Alta) perquè totes les comunicacions que li remeteren foren escrites en valencià i que, en tot cas, “no em canvien el nom que figura al meu DNI, que és Sergi i no Sergio”.
- Que va obtenir la contestació següent:

“Buenos días:

De momento no tenemos previsto hacerlo. No obstante lo tendremos en cuenta y cuando terminemos con lo que tenemos en marcha y nuestro presupuesto lo permita, lo analizaremos”.

- Que tenint en compte tot el que ha explicat més amunt, considera que estos fets són una vulneració de la Llei d'ús i ensenyament del valencià, ja que el valencià és la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana, com també de la Generalitat i de la seua administració pública, de l'administració local i de les corporacions institucionals públiques que en depenen.”

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa, i li'n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la llei

esmentada, a fi de contrastar les alegacions formulades per la persona interessada, i per demanar que ens remetera informació suficient sobre la realitat d'aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit, especialment, i que fera extensiu el seu informe a concretar les previsions existents, si escau, perquè les resolucions, edictes, formularis, fullets, etc. que siguen emesos per SUMA, observaren la cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

La comunicació rebuda de SUMA, Gestió Tributària-Diputació d'Alacant, donava compte del següent:

- *“El Sr. (...), és (...), ajuntament amb el qual este organisme té subscript un encàrrec de gestió en matèria de sancions de trànsit.*
- *Una vegada comprovada la nostra base de dades resulta que les dades d'identificació de l'interessat figuren en valencià, i que exclusivament en una ocasió, amb motiu de l'emissió d'una resolució no automatitzada és va produir l'error d'incloure el peu de firma amb Sergio i no Sergi, situació que no es tornarà a produir.*
- *Que per part de Suma Gestió Tributària s'intenta complir escrupolosament amb la Llei 4/1983 d'ús i ensenyament del valencià i seguidament li detallem la relació de documents massius que des de la nostra organització s'emeten i notifiquen als interessats en castellà i valencià:*

	VALENCI À	
CONCEPTE	ANVERS	DORS
<i>Cartes d'impost de vehicles de tracció mecànica</i>	<i>Bilingüe</i>	<i>Bilingüe</i>
<i>Notificació de registre central d'índexs</i>	<i>Bilingüe</i>	<i>Bilingüe</i>
<i>Notificació d'embargaments de salaris</i>	<i>Bilingüe</i>	<i>Bilingüe</i>
<i>Notificació d'embargaments de comptes corrents</i>	<i>Bilingüe</i>	<i>Bilingüe</i>
<i>Notificació d'embargaments d'alçament de comptes corrents</i>	<i>Bilingüe</i>	<i>Bilingüe</i>
<i>Notificació d'alçament d'embargament</i>	<i>Bilingüe</i>	<i>Bilingüe</i>
<i>Embargament de salari notificació al domicili del deutor</i>	<i>Bilingüe</i>	<i>Bilingüe</i>
<i>Embargament de salari notificació al domicili de l'empresa</i>	<i>Bilingüe</i>	<i>Bilingüe</i>
<i>Provisió de constrenyiment</i>	<i>Bilingüe</i>	<i>Bilingüe</i>

<i>Liquidacions</i>	<i>Bilingüe</i>	<i>Bilingüe</i>
<i>Multes-Denúncies</i>	<i>Bilingüe</i>	<i>Bilingüe</i>
<i>Multes-Sancions</i>	<i>Bilingüe</i>	<i>Bilingüe</i>
<i>Multes-Decret</i>	<i>Bilingüe</i>	<i>Bilingüe</i>
<i>Multes-Inici del procediment</i>	<i>Bilingüe</i>	<i>Bilingüe</i>
<i>Multes-Sanció administrativa resolució</i>	<i>Bilingüe</i>	<i>Bilingüe</i>
<i>Providència d'embargament</i>	<i>Bilingüe</i>	<i>Bilingüe</i>

- *Finalment, li indiquem, que sobre la resta de resolucions i atés que en el nostre organisme el domini de la llengua valenciana no és generalitzat, prendrem les mesures necessàries perquè en cada oficina o departament, almenys una persona domine la llengua valenciana a nivell de correcta escriptura.”*

L'interessat, a qui donarem trasllat de la comunicació rebuda a fi que formulara les al·legacions que considerara convenientes, mostrava la seua estranyesa pel fet que “en una institució valenciana fóra difícil trobar en cada oficina o departament, com a mínim, una persona que domine el valencià a nivell d'escriure correctament... ja que això és engegar a rodar tot el treball de normalització lingüística que puga dur a terme la nostra Administració i es contradiu amb la Llei d'ús i ensenyament del valencià ... i que en molts documents de SUMA continua apareixent el seu nom com a *SERGIO* i no l'oficial *SERGI*”.

Una vegada concloua la tramitació ordinària de la queixa, passem a resoldre l'expedient amb les dades que hi consten, per la qual cosa li demane que considere els arguments que seguidament li expose i que constitueixen els fonaments de la resolució amb què conclouem.

El Síndic de Greuges com a defensor dels drets lingüístics dels valencians, no pot sinó fer una reflexió sobre la cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

L'art. 3 de la Constitució espanyola assenyala el castellà com a llengua oficial de l'Estat i el deure de tots els espanyols de conèixer-la i el dret d'usar-la, i indica que la resta de llengües espanyoles seran també oficials en les respectives comunitats autònomes d'acord amb els seus estatuts.

Este article també declara que la riquesa de les distintes modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció.

L'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, en l'art. 6, dins el títol I, estableix el que segueix:

1. *“La llengua pròpia de la Comunitat Valenciana és el valencià.*
2. *L’idioma valencià és l’oficial de la Comunitat Valenciana, igual que ho és el castellà, que és l’idioma oficial de l’Estat. Tot el món té dret a conèixer-los i usar-los i a rebre l’ensenyament del valencià i en valencià..*
3. *La Generalitat garantirà l’ús normal i oficial de les dues llengües, i adoptarà les mesures necessàries per a assegurar-ne el coneixement.*
4. *Ningú no podrà ser discriminat amb motiu de la seua llengua.*
5. *S’atorgarà especial protecció i respecte a la recuperació del valencià.*

6. *La llei establirà els criteris d’aplicació de la llengua pròpia en l’Administració i en l’ensenyament”.*

Tot desplegant les previsions estatutàries, la Llei de la Generalitat Valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d’ús i ensenyament del valencià, dedica el primer capítol del seu títol primer a l’ús oficial del valencià en l’administració pública.

L’art. 2n d’esta Llei assenyala que el valencià és la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana, i que tots els ciutadans tenen dret a conèixer-lo i usar-lo, tant oralment i per escrit, en les relacions privades i en les instàncies públiques.

L’art. 3r estableix, a més a més, que no pot derivar-se en valencià qualsevol forma de discriminació o exigència de traducció.

L’art. 10 reitera que en territori de la Comunitat Valenciana tots els ciutadans tenen dret a dirigir-se i relacionar-se amb la Generalitat, els ens locals i la resta de caràcter públic en valencià.

Finalment, l’art. 16 estableix que les empreses de caràcter públic, com també els servicis públics dependents directament de l’administració han de garantir que els seus treballadors que tinguen relació directa amb el públic tinguen el coneixement suficient de valencià per a atendre amb normalitat el servici que tenen encomanat.

En l’àmbit de la legislació bàsica estatal, l’art. 35. d de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, declara que els ciutadans, en les seues relacions amb les administracions públiques, tenen dret a utilitzar les llengües oficials en el territori de la seua comunitat autonòmica, d’acord amb el que preveu esta llei i la resta de l’ordenament jurídic.

De tot el que hem dit es poden extraure la conclusió següent:

És inqüestionable, i així ho reconeix la mateixa administració afectada, el dret que assistix els ciutadans d’expressar-se en valencià i de ser atés, sense que es produïra cap forma de discriminació per utilitzar eixa llengua ni cap exigència de traducció.

La Generalitat Valenciana, en compliment del mandat estatutari contingut en l’Estatut d’autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d’ús i

ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat recuperar l'ús social i oficial del valencià.

L'esmentada llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat i, especialment, la recuperació social del valencià, definit com a llengua històrica i pròpia del nostre poble” i, d'altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les dos llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no sols l'idioma castellà, sinó també el propi d'eixa comunitat autònoma, va modificar substancialment l'ús, tant de privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma oficial propi han legislat sobre la matèria, mitjançant les denominades lleis de normalització lingüística, amb la finalitat de fomentar l'ús oficial de la llengua cooficial amb l'objectiu que esta abastara cotes semblants a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial del territori espanyol.

La persecució d'estos legítims objectius, reconeguts en la legislació autonòmica davall l'empara atorgada per la Constitució, no pot però desconèixer, i de fet no ho desconeix, que l'article 14 de la Constitució estableix el principi d'igualtat, amb interdicció de totes maneres de discriminació, inclosa la discriminació per motiu de llengua, i la declaració de l'article 3 del mateix text constitucional, que estableix expressament el dret de tots els ciutadans a usar la llengua espanyola.

En este sentit, la pròpia Llei d'ús i ensenyament del valencià, conscient de la vigència absoluta del principi d'igualtat i de la prohibició de discriminació per motiu de llengua, declara en l'article 4, que “(...) en cap cas es podrà seguir discriminació pel fet d'emprar qualssevol de les dues llengües oficials” de la Comunitat Valenciana.

Una de les conseqüències essencials que es deriven dels mandats continguts en els preceptes anteriorment esmentats és el dret que assistix qualsevol ciutadà, en les seues relacions amb l'Administració, a triar la llengua en què este desitge que es produïsquen les comunicacions i la tramitació dels expedients, i en sorgix el correlatiu deure de l'Administració de respectar esta elecció i d'emprar, al llarg de tot el procediment, l'idioma que haguera estat triat.

De conformitat amb tot el que hem dit, dirigim a **SUMA. GESTIÓ TRIBUTÀRIA-DIPUTACIÓ D'ALACANT**, el **RECORDATORI** de deures legals. Se li recorda l'obligació de garantir que, en els servicis públics directament dependents de l'Administració pública, tinguen el suficient coneixement de valencià per a atendre amb normalitat el servici que tenen encomanat, de manera que no es produïska cap discriminació ni exigència de traducció i que en la tramitació dels expedients respecte l'elecció lingüística elegida pels ciutadans i que empre, al llarg de tot el procediment, la llengua triada per aquells.

D'acord amb la normativa citada, li agraïm que ens remeta en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens manifeste l'acceptació del recordatori de deures legals que es fa o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

En transcórrer el termini d'una setmana, la present resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana